

Луги забувають торішню траву,
Ліси забувають торішнє листя.
Зерно забуває ріллю степову,
А люди — своїх попередників лиця.

Та в пам'ять про трави росте трава,
В пам'ять про листя тріпоче листя.
Рілля на зерно заявляє права,
І схожі на предківські наші лиця.
